

Η εκτέλεση των Έξι

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Τη Δευτέρα 13 Νοεμβρίου 1922 άρχισε, μέσα στη μεγάλη αίθουσα του Κοινοβουλίου, η δίκη των πρωταίτιων της Μικρασιατικής Καταστροφής. Κατηγορούμενοι οι Γούναρης, Στράτος, Θεοτόκης, Πρωτοπαπαδάκης, Μπαλτατζής, Χατζηανέστης, Γούδας και Στρατηγός.

Το στρατοδικείο καταδίκασε τους έξι πρώτους σε θάνατο και τους δύο τελευταίους σε ισόβια εξορία.

Στις 28 Νοεμβρίου 1922, ώρα 11:00΄, φθάνουν στο Γουδί τρία αυτοκίνητα. Από το πρώτο κατεβαίνουν ένοπλοι στρατιώτες. Από το δεύτερο κατεβαίνει πρώτος ο Στράτος. Δίνει το χέρι του στον Γούναρη για να τον βοηθήσει να κατέβει. Αυτός είναι κάτασπρος σαν μάρμαρο λόγω ασθένειας. Στη συνέχεια κατεβαίνουν τρεις άλλοι.

Ο Θεοτόκης πλησιάζει έναν στρατιώτη και του λέει: «Να κάνουμε γρήγορα, να τελειώνουμε επιτέλους». Ο Στράτος αφήνει σε κάποιον την ταμπακίέρα του.

Ο Χατζηανέστης κάνει νευρικές κινήσεις. Ο Πρωτοπαπαδάκης και ο Μπαλτατζής αφήνουν τα μονόκλ τους.

Οδηγούνται στο σημείο εκτέλεσης. Ο Γούναρης και ο Πρωτοπαπαδάκης έχουν τα χέρια στις τσέπες. Οι άλλοι φαίνονται ήρεμοι εκτός του Χατζηανέστη, που συνεχίζει τις μικρές νευρικές κινήσεις.

Δίδεται το πρόσταγμα, τα όπλα σηκώνονται. Ακούεται «πυρ».

Ένας κρότος και οι καταδικασθέντες χάνονται!

Με τα παραπάνω λόγια περιγράφει ο Γάλλος στρατιωτικός ακόλουθος στην Αθήνα τον επίλογο μιας τραγωδίας.

Τι ωφελούν τα δάκρυα
Το άλικο το αίμα
Η Ελλάδα μόνο πλήρωσε
Κι ο ελληνισμός που 'χάθη.

Πηγή: rontos-news/ Από το βιβλίο του Χάρη Τσιρκινίδη *Επιτέλους τους ξεριζώσαμε* (σ. 247-249).